

סֵדֶר הַלְמוּד לַיּוֹם י"ב תַּמּוּז:

סֵדֶר לְקוּטֵי מְנוּחָה רַב־יָמִית

הַיּוֹמָה

עַל-יְדֵי זַעַה טוֹבָה (כְּגוֹן כְּשִׁמְזִיעִין עַל-יְדֵי דְבָר שֶׁבְקֻדְשָׁה),
עַל-יְדֵי-זֶה נַעֲשֶׂה שְׂמֻחָה, בְּחִינַת (דְּבָרִים ט"ז): "וְשִׂמְחָתָּ
בְּחֻגְךָ", בְּחִינַת שְׂמֻחָה שֶׁל יוֹם-טוֹב. (וְלֹא דוֹקָא יוֹם-טוֹב מִמָּשׁ,
אֲלָא כָּל יוֹם שֶׁהוּא בְּחִינַת טוֹב, נִקְרָא יוֹם-טוֹב). כִּי הַשְׂמֻחָה –
עַל-יְדֵי הַדְּמִים, כִּי הָעֲצָבוֹת – מִן הַטְּחוּל, וְטְחוּל הִיא עֲכִירוֹת
הַדְּמִים. וְכִשְׂמֻחָה גְבִיר, חֵם וְשָׁלוֹם, עֲכִירַת הַדְּמִים שֶׁל הַטְּחוּל,
עַל-יְדֵי-זֶה בָּאִין חֲלָשׁוֹת, חֵם וְשָׁלוֹם, כִּי כְּשֶׁהַטְּחוּל הַדְּמִים הוּא
בְּמִדָּה בְּטְחוּל, אֲזִי אֲדַרְבָּא, הוּא טוֹבָה מֵהַטְּחוּל מְקַבֵּל
הַטְּחוּל הַדְּמִים, כִּי נִשְׁאַרִין הַדְּמִים זָכִים אֲבָל כְּשֶׁעֲכִירַת הַדְּמִים
שֶׁל הַטְּחוּל מְתַגְבֵּר, חֵם וְשָׁלוֹם, נַעֲשִׂין חֲלָשׁוֹת, חֵם וְשָׁלוֹם.
וְהַרְפוּאָה הִיא זַעַה, כִּי עַל-יְדֵי הַזַּעַה יוֹצֵא הָאָרֶם, שְׂיֵשׁ בְּהַדְּמִים
הָעֲכוּרִים, שֶׁהֵם הַפִּילוֹ אֹתוֹ לְמִשְׁכָּב, חֵם וְשָׁלוֹם, וְאֲזִי נִשְׁאַרִין
הַדְּמִים זָכִים. וְאֲזִי זוֹכָה לְשְׂמֻחָה, כִּי עָקָר הָעֲצָבוֹת – עַל-יְדֵי
הַטְּחוּל, שֶׁהוּא עֲכִירַת הַדְּמִים כַּנ"ל, וְעַכְשָׁו שְׂיִוְצָאִין עֲכִירַת
הַדְּמִים עַל-יְדֵי זַעַה, נַעֲשֶׂה שְׂמֻחָה וְכו'. וְזֶה אוֹתִיּוֹת זַעַה –
רְאֵי-תַבּוֹת: "זֶה הַיּוֹם עָשָׂה י'י" (תְּהִלִּים קי"ח) הִינּוּ בְּחִינַת שְׂמֻחָה
שֶׁל יוֹם טוֹב, שֶׁנַּעֲשֶׂה עַל-יְדֵי זַעַה טוֹבָה כַּנ"ל:

וְזֶה שְׂאֵנו רוֹאִין, שֶׁהַחוּלָה תִּכְרַף כְּשִׁמְזִיעַ, נִמְשָׁךְ עָלָיו שְׂמֻחָה,
כִּי עַל-יְדֵי הַזַּעַה נַעֲשֶׂה שְׂמֻחָה כַּנ"ל:

הַתּוֹרָה ז

וַיְהִי מִקֵּץ שְׁנַת־יָמַי, וּפְרָעָה חָלַם וְכוּ' (בְּרֵאשִׁית מ"א):

א כִּי מִרְחֻמָּם יִנְהַגֻּם (יִשְׁעִיה מ"ט) – הֵינּוּ מִי שֶׁהוּא רַחֲמָן, הוּא יָכוֹל לְהִיּוֹת מִנְהִיג. וְצָרִיךְ לֵידַע אִיךָ לְהִתְנַהֵג עִם הַרְחֻמְנוּת, כִּי עַל רִשְׁעִים אִזְּעוּ רֹצְחִים וְגִזְלָנִים אֲסוּר לְרַחֵם. וְכֵן מִי שֶׁאֵינוֹ יוֹדֵעַ אִיךָ לְהִתְנַהֵג עִם הַרְחֻמְנוּת, אֲזַי יוּכַל לְרַחֵם עַל תֵּינוֹק שֶׁל אַרְבָּעָה יָמִים, לִתֵּן לוֹ מֵאֲכָל הַצָּרִיךְ לְגָדוֹל וְלֹא לְקַטָּן כְּזֶה, כִּי קַטָּן כְּזֶה צָרִיכִין לְזוּנוֹ רַק עַל יְדֵי חֶלֶב דִּיקָא. עַל־כֵּן צָרִיךְ לֵידַע אִיךָ לְהִתְנַהֵג עִם הַרְחֻמְנוּת, שֶׁלְקַטָּן כְּזֶה צָרִיכִין לְרַחֵם לִתֵּן לוֹ חֶלֶב דִּיקָא, וְלְגָדוֹל – מֵאֲכָל הַצָּרִיךְ לוֹ, וְכֵן עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד צָרִיכִין לְרַחֵם בַּמָּה שֶׁצָּרִיךְ לוֹ:

ב וְרַחֲמָן כְּזֶה הוּא רַק מִשָּׁה רַבֵּנוּ, כִּי הוּא הָיָה מִנְהִיג יִשְׂרָאֵל, וְהוּא יְהִיָּה הַמְנַהִיג לְעַתִּיד, כִּי "מַה שֶׁהָיָה הוּא שִׁיְהִיָּה" וְכוּ' (קַהֲלַת א). כִּי מִשָּׁה רַבֵּנוּ הָיָה לוֹ רַחֲמָנוּת בְּאַמֶּת עַל יִשְׂרָאֵל, וּמִסֵּר נַפְשׁוֹ בְּשִׁבִיל יִשְׂרָאֵל, וְהַשְּׁלִיךְ נַפְשׁוֹ מִנְּגֵדָה, וְלֹא הָיָה חוֹשֵׁשׁ עַל עֲצָמוֹ כְּלָל. כִּי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אָמַר לוֹ (שְׁמוֹת ל"ב): "וְאַעֲשֶׂה לְגוֹי גָּדוֹל", וְהוּא לֹא הִשְׁגִּיחַ עַל זֶה כְּלָל, רַק אָמַר: "אִם תִּשָּׂא חַטָּאתָם" וְכוּ' (שָׁם), כִּי הוּא הָיָה רַחֲמָן וּמִנְהִיג אֲמִתִּי, וְהָיָה עוֹסֵק בְּיִשׁוּבוֹ שֶׁל עוֹלָם, שִׁיְהִיָּה הָעוֹלָם מֵיֹשֵׁב מִבְּנֵי אָדָם, כִּי עֶקֶר הָאָדָם הוּא הַדַּעַת, וּמִי שֶׁאֵין לוֹ דַּעַת, אֵינוֹ מִן הַיֹּשׁוֹב וְאֵינוֹ מְכַנֶּה בְּשֵׁם אָדָם כְּלָל, רַק הוּא בְּחִינַת חַיָּה בְּדַמּוֹת אָדָם. וּמִשָּׁה רַבֵּנוּ הָיָה לוֹ רַחֲמָנוּת, וְהָיָה עוֹסֵק בְּיִשׁוּב הָעוֹלָם, שִׁיְהִיָּה הָעוֹלָם מֵיֹשֵׁב וּמִמְלֵא מִבְּנֵי אָדָם, הֵינּוּ בְּנֵי דַּעַת, כִּי הוּא פָּתַח לָנוּ אֹרֶךְ הַדַּעַת, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (דְּבָרִים ד): "אַתָּה הָרַאתָ לְדַעַת כִּי ה' הוּא

הַאֱלֹקִים, כִּי מִשָּׁה פָתַח אֶת הַדַּעַת וְגָלָה לָנוּ, כִּי יֵשׁ אֱלֹקִים שְׁלִיט בְּאָרֶץ:

ג כִּי עֶקֶר הַרְחֻמָּנוּת הוּא כְּשִׁישְׂרָאֵל עִם קְדוּשׁ נּוֹפְלִין, חֵם וְשָׁלוֹם, בְּעוֹזְנוֹת, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, כִּי זֶהוּ הַרְחֻמָּנוּת הַגָּדוֹל מְכַל מִינֵי רַחֲמָנוּת. כִּי כָל הַיִּסּוּרִים הַקָּשִׁים שֶׁבְּעוֹלָם אֵינָם נְחֻשָׁבִים כְּלָל כְּנֶגֶד הַמִּשְׁאֵי הַכָּבֵד שֶׁל עוֹזְנוֹת, חֵם וְשָׁלוֹם. כִּי כְּשִׁישְׂרָאֵל נּוֹפְלִים בְּעוֹזְנוֹת, חֵם וְשָׁלוֹם, זֶהוּ מִשְׁאֵי כָבֵד מְאֹד, שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְשֵׂא כְּלָל הַמִּשְׁאֵי הַכָּבֵד הַזֶּה, בְּבַחֲיַנַּת: "כְּמִשְׂאֵ כָבֵד יִכְבְּדוּ מִמֶּנִּי" (תְּהִלִּים ל"ח).

כִּי מִי שִׂיּוּדַע קְדֻשַׁת יִשְׂרָאֵל מֵאִין הֵם לְקוֹחִים, וְיוֹדַע רוּחָנִיּוֹת וְדַקּוֹת שֶׁל יִשְׂרָאֵל – הוּא יוֹדַע, שִׁישְׂרָאֵל הֵם רַחוּקִים לְגַמְרֵי מְעוֹז, וְאִין עוֹז שִׂיּוּדַע לָהֶם כְּלָל לֹא, לְפִי גְדֹל קְדֻשַׁתָּם מִשְׂרָשָׁם וְגְדֹל דַּקּוּתָם וְרוּחָנִיּוֹתָם. וְעַל כֵּן כָּל הַיִּסּוּרִים שֶׁבְּעוֹלָם אֵינָם נְחֻשָׁבִים לְמִשְׂאֵי כְּנֶגֶד הַמִּשְׁאֵי הַכָּבֵד שֶׁל עוֹזְנוֹת, חֵם וְשָׁלוֹם, רַחֲמָנָא לְצַלָּן. וְאַפְלוּ כְּשִׁישׁ לְאָדָם יִסּוּרִים, אִם אִין בְּהֵם עוֹזְנוֹת, אֵינָם נְחֻשָׁבִים לְיִסּוּרִים כְּלָל. וְזֶה בְּבַחֲיַנַּת (שְׁבַת נ"ה): 'אִין יִסּוּרִין בְּלֹא עוֹז'. שְׁכֻשְׂאִין בְּהֵם עוֹז, אֵינָם יִסּוּרִים כְּלָל, כִּי עֶקֶר הַיִּסּוּרִים הֵם רַק כְּשִׁישְׂרָאֵל בְּעוֹזְנוֹת, חֵם וְשָׁלוֹם, וְזֶהוּ עֶקֶר הַרְחֻמָּנוּת, לְרַחֵם עַל יִשְׂרָאֵל – עִם קְדוּשָׁה, לְהוֹצִיאָם מִהַמִּשְׁאֵי הַכָּבֵד שֶׁל עוֹזְנוֹת. וְעַל־כֵּן מִשָּׁה רַבְּנוּ, עָלָיו הַשָּׁלוֹם, בְּכָל עֵת שֶׁנִּפְלוּ יִשְׂרָאֵל בְּאִיזָה עוֹז, הָיָה מוֹסֵר נַפְשׁוֹ עֲלֵיהֶם וְהִתְפַּלֵּל בְּעַדָּם, כְּגוֹן בְּמַרְגְּלִים וְכִיּוֹצֵא. כִּי יָדַע, שֶׁלְּפִי קְדֻשַׁת יִשְׂרָאֵל וְדַקּוּתָם הֵם רַחוּקִים מְעוֹז וְאֵי אֶפְשָׁר לָהֶם לְשֵׂא כְּלָל הַמִּשְׂאֵי הַכָּבֵד שֶׁל עוֹז כְּנֶגֶד ל'.

וּבְאַמַּת, מֵהֵיכָן בָּאִים לְעוֹזְנוֹת, חֵם וְשָׁלוֹם, הוּא רַק עַל־יְדֵי שְׂאִין לוֹ דַּעַת, כִּי 'אִין אָדָם עוֹבֵר עַבְרָה אֶל־אִם-

בֵּן נִכְנָם בּוֹ רוּחַ שְׁטוּת' (סוּטָה ג), וְזֶהוּ הַרְחַמְנוּת הַגָּדוֹל מִן הַכֹּל, שְׁצָרִיכִין לְרַחֵם עָלָיו לְהַכְנִים בּוֹ דַעַת, בְּבַחֲיַנַת (תְּהִלִּים מ"א): "אֲשָׁרִי מִשְׁכִּיל אֵל דָּל" כִּי 'אִין עָנִי אֵלָא מִן הַדַּעַת' (נְדָרִים מ"א), וְצָרִיכִין לְרַחֵם עָלָיו, לְהַכְנִים בּוֹ דַעַת:

ד וְאַפְלוּ כְּשֶׁמְגִיעַ זְמַנּוֹ לְהַסְתַּלַּק, וְהַנְּשָׁמָה עוֹלָה וּמַתְּדַבְּקַת בְּמָקוֹם שְׁעוֹלָה, בְּעוֹלָמוֹת עֲלִיוֹנִים, אִין זֶה תַכְלִית וְשִׁלְמוֹת, שְׁתֵּהִיָה הַנְּשָׁמָה רַק דְּבוּקָה לְמַעְלָה. רַק עֶקֶר הַשְׁלֵמוֹת שֶׁל הַנְּשָׁמָה הִיא, שְׁבַעַת שְׁהִיא לְמַעְלָה תִּהְיֶה לְמַטָּה גַם־כֵּן. עַל־כֵּן צָרִיךְ שִׁישְׁאִיר אַחֲרָיו בְּרָכָה, בֵּן אִו תִּלְמִיד, כְּדִי שִׁישְׁאֵר דַּעְתּוֹ לְמַטָּה גַם־כֵּן בְּעַת שְׁנִסְתַּלַּק לְמַעְלָה, כְּמוֹ שְׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרֵנָם לְבִרְכָה (בְּבֵא־בִתְרָא קט"ז): "אֲשֶׁר אִין חֲלִיפוֹת לָמוֹ" – 'חַד אָמַר בֵּן, וְחַד אָמַר תִּלְמִיד', כִּי הַתִּלְמִיד מְקַבֵּל דַּעַת הָרַב. גַּם הַבֵּן, בְּוַדַּאי אִין מַעְלָה כְּשֶׁנֶּשְׁאָר בֵּן רָשָׁע, חַס וְשָׁלוֹם, וְהָעֶקֶר – לְהַשְׁאִיר בֵּן שִׁיְהִיָה בְּחִינַת תִּלְמִיד גַם־כֵּן, שִׁיקְבֵּל מִמֶּנּוּ שְׁכֹלוֹ וְדַעְתּוֹ. וְלֹא־יִדָּךְ מָאן דְּאָמַר דִּי בְּתִלְמִיד לְבַד, כִּי מֵאַחַר שְׁעֶקֶר הוּא כְּדִי שִׁישְׁאֵר דַּעְתּוֹ בְּעוֹלָם, עַל־כֵּן דִּי גַם בְּתִלְמִיד לְבַד, כִּי זֶהוּ עֶקֶר הַשְׁלֵמוֹת, שִׁישְׁאֵר דַּעְתּוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה גַם בְּעַת הַהִסְתַּלְקוֹת, כְּשֶׁהַנְּשָׁמָה עוֹלָה לְמַעְלָה.

סדר קצור לקוטי מוהר"ן הי"ב:

על-ידי זעה טובה – ו

א על-ידי שְׁמִזִּיעִין בְּשִׁבִיל דְּבַר שְׁבַקְדָּשָׁה עַל־יְדֵי־זֶה זוֹכִין לְשִׁמְחָה, גַם זוֹכֵה לְרַפּוּאָה:

כי מרחמם ינהגם – ז

א מי שְׁהוּא רַחֲמָן הוּא יְכוֹל לְהִיּוֹת מְנַהִיג יִשְׂרָאֵל. וְעֶקֶר הַרְחַמְנוּת

נָכַד הָרַב הַחֲסִיד הַמְּפָרָס מוֹרְנוּ הָרַב מְרֻדְכֵי נִרוּ יְאִיר מִשָּׁם
 וְהֵנָּה כָּל מַה שְּׁעָבַר עָלַי בְּעֵינַי הַדְּפוּס צְרִיכִין עַל־זֶה חֲבוּר גָּדוֹל
 וְאֵי אֶפְשָׁר לְבַאֲרוֹ בְּכֹתָב בְּשׁוּם אֶפֶן, וּבְעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּעוֹלָם
 הַבָּא יִדְבְּרוּ מִזֶּה הַרְבֵּה הַרְבֵּה:

ז וְהֵנָּה רַבּוֹ הַמַּחְלֻקוֹת וְהַמְּנִיעוֹת גַּם אֲפִים כֶּסֶף וְנִתְעַכְבָּה הַדְּפוּס
 וְלֹא יִכְלֹתִי לְדַפֵּס בְּשָׁנַת תַּקע"ט הַנִּי"ל גַּם בְּכָל שָׁנַת תַּק"פ חֲשַׁבְתִּי
 מִחֲשָׁבוֹת הַרְבֵּה לְהִתְחִיל לְהַדְפִּים וְלֹא עָלְתָה בְיָדֵי וְעָמְדוֹ בְּבֵיתִי
 הַכְּבִלִים הַנְּזַכָּרִים לְעֵיל, שֶׁהֵם הַמְּכַבֵּשׁ וְהָאוֹתִיּוֹת וּמֵעַט נִיר אֲבָל
 לֹא יִכְלֹתִי לְהַדְפִּים מִחֲמַת מְנִיעַת מָמוֹן וּשְׂאָרֵי מְנִיעוֹת רַבּוֹת
 וְעֲצוּמוֹת מְאֹד וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּחֶסְדּוֹ חָמַל עָלַי וְנָתַן לִי לֵב חֹזֵק
 לְבָלִי לְהַנִּיחַ אֶת הַרְצוֹן בְּשׁוּם אֶפֶן, וְנִתְחַזְּקֹתִי הַרְבֵּה וְלֹא הִנַּחְתִּי
 אֶת הַרְצוֹן, וְנִכְסַפְתִּי בְּכָל פֶּעַם יוֹתֵר וְיוֹתֵר אֲבָל אֵף עַל פִּי כֵן עָבַר
 גַּם כָּל שָׁנַת תַּק"פ וְלֹא עָלְתָה בְיָדֵי לְהַעֲמִיד הַדְּפוּס:

ח וְהֵנָּה בְּאֵלוֹ הַשָּׁנִים נָסַעְתִּי כַּמָּה פְּעָמִים עַל הַמְּדִינָה בֵּין
 אֲנָשֵׁי־שְׁלוֹמֵנוּ בְּשָׁבִיל לְאַסֵּף מָמוֹן עוֹד לְהַעֲמִיד הַדְּפוּס אֲבָל לֹא
 עָלְתָה בְיָדֵי כַּנִּי"ל:

ט וְהֵנָּה בְּשָׁנַת תַּק"פ הַנְּזַכָּרַת לְעֵיל, אַחֲרֵי רֵאשׁ הַשָּׁנָה וְסִכּוֹת
 הַתְּחִלָּתִי לְכֶסֶף מְאֹד לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל אֲבָל אֲזוֹ נִשְׁמַע שֵׁישׁ עֲפוּשׁ חֶם
 וְשָׁלוֹם בְּסִטְאֵמְבוֹל וְלֹא הָיָה בִּיכְלֹתִי אֲזוֹ לְנַסֵּעַ:

י וַיְהִי הַיּוֹם בְּשָׁנַת תַּק"פ סָמוּךְ לְפָסַח קָדָם רֵאשׁ חֹדֶשׁ נִיסָן,
 נִתְיַשְׁבְּתִי לְדַבֵּר עִם חֲבֵרֵי רַבִּי יְהוּדָה אֱלִיעֶזֶר מִזֶּה, וְהִמְתַּקְתִּי
 עִמּוֹ סוּד יַחְדָּו שִׁיפֵעַ עִמִּי יַחַד לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל כִּי מִקְדָּם יָדַעְתִּי שְׁגַם
 לְרִי"א יֵשׁ לוֹ כְּסוּפִין לְבוֹא לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְגַם סִפֵּר לִי שֶׁפִּעַם אַחַת
 חָלַם לוֹ שֶׁהָיָה לְפָנָי רַבֵּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה, וְדַבֵּר עִמּוֹ מַה שְּׁצָרִיךְ
 וְאָמַר לוֹ רַבֵּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה שֶׁתְּקוּנוֹ הוּא שִׁיחֵיהָ בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'רסו ◀ צִמְרָן מְנוּחָה רַבִּית זִצְ"ל "צִמְרָן לְצַדִּיק מִקֻּוּהָ שִׁדְרָה לְצַדִּיק מִסְפְּרֵי רַבָּנוּ יִהְיֶה תִיקוּן לְכַל" ◀
◀ "זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר עֵי הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנָח" שֶׁעִי יִשְׁבֵּת תִיקוּן הַמִּידוּת ◀

וְעַל כֵּן נִתְרַצָּה עִמִּי רַבִּי יְהוּדָה אֱלִיעֶזֶר הַנִּזְכָּר לְעִיל בְּרִצּוֹן שָׁלֵם שְׂמִיעַ עִמִּי יַחַד לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְשִׁיתָן לִי עֲשָׂרָה אֲדָמִים עַל הוֹצָאוֹת בְּשִׁבְלֹי לְפָחוֹת וּבִקֵּשׁ אוֹתִי מְאֹד מְאֹד שְׁלֵא אֶקַּח אַחֵר וְלֹא אֶסַּע בְּלִעְדּוֹ וּדְבַרִּי עִם רִי"א אֲזוּ הָיוּ בְּאִפְנֵי זֶה, שְׂאֵחֵר פָּסַח יֵשׁ בְּדַעְתִּי לְנִסְעַ לְנִיקוּלָאִיב לְבִקֵּשׁ אֶת רַבִּי לֵיב הוּבְרָאוֹנְעֵר אוֹלִי יִתְרַצָּה לְהוֹצִיא מִכִּיסוֹ מַה שְּׂצָרִיכִין עַל הַדְּפָסָה לְגַמֵּר וְאִם יִתְרַצָּה מַה טוֹב וְאֲזוּ אֶחֱזֹר לְבֵיתִי וְלֹא אֶסַּע מִשָּׁם לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, כִּי הַהַדְּפָסָה חֲשׂוּבָה וְיִקָּרָה בְּעֵינַי מְאֹד כִּי הוּא זְכוּת הַרְבִּים לְדוֹרוֹת, אֲךָ אִם לֹא אֶזְכָּה לְפַעַל אֶצְלוֹ שְׂיַעֲזֹר לִי מַה שְּׂאֲנִי צָרִיךְ לְצַרְךְ הַדְּפוּם הָעוֹלָה סֶךְ רַב, אֲזוּ אֶסַּע מִשָּׁם לְאָדָם וּמִשָּׁם לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וּמִעַט הַמַּעוֹת שְׂאֶקְבֵּץ בְּדַרְךְ נְסִיעַתִּי יִהְיֶה לִי עַל הוֹצָאוֹת לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וּדְבַרְתִּי כָּל זֶה עִם רַבִּי יְהוּדָה אֱלִיעֶזֶר כִּדִּי שֶׁהוּא יִסַּע עִמִּי אַחֵר פָּסַח לְנִיקוּלָאִיב עַל הַסָּפֵק, אוֹלִי אֶסַּע מִשָּׁם לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל:

וְאֲנִי הָיִיתִי מוֹכֵן אֲזוּ לְנִסְעַ בְּסִמּוּךְ לְאוּמָאן עַל עָרֵב רֵאשׁ חֲדָשׁ נִיטָן בְּדַרְכֵי בְּכָל שָׁנָה, וְהָיָה בְּדַעְתִּי לְהַתְעַכֵּב בְּאוּמָן אֵיזָה יָמִים כִּדִּי לְהַרְבּוֹת שָׁם תְּפִלָּה עַל צִיּוֹן רַבָּנוּ זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה שְׂיִזְרָה לִי דַרְךְ הָאֶמֶת וְיִזְכְּנִי לָבוֹא לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל אֲבָל בְּבוֹאִי לְאוּמָאן וְנִתְעַכְבְּתִי שָׁם עַד אַחֵר שִׁבְתִּי, אַחֲר־כֵּן הִכְרַחְתִּי לְחֹזֵר לְבֵיתִי וְרֵאִיתִי שְׂעוּמָדִים לְפָנַי מְנִיעוֹת עֲצוּמוֹת, וְקָשָׁה לִי לָבוֹא לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בְּעֵתִים הַלְלוּ וְעַל כֵּן בְּבוֹאִי לְבֵיתִי לֹא דְבַרְתִּי עוֹד עִם רַבִּי יְהוּדָה אֱלִיעֶזֶר מִזֶּה, כִּי רֵאִיתִי שְׁלֵא אֶסַּע עוֹד אַחֵר פָּסַח לְנִיקוּלָאִיב וְכֵן הָיָה שְׁנִתְעַכְבְּתִי וְלֹא נִסְעָתִי אַחֵר פָּסַח, וְכָל מַחֲשַׁבְתִּי הִיְתָה מְשׁוּטְטָה מְאֹד בְּעֵינַי הַדְּפוּם, וְהָיִיתִי חוֹשֵׁב מִחֲשָׁבוֹת רַבּוֹת בְּכָל פֶּעַם אֵיךְ לְהַעֲמִיד הַדְּפוּם וּבְתוֹךְ כֵּן הָיִיתִי חוֹשֵׁב בְּכָל פֶּעַם וְהָיִיתִי מִתְנַעֵגֵעַ מְאֹד לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְכָל מַה

שְׁעֵבֶר עָלַי בְּעֵינַי זֶה אֵי אֶפְשָׁר לְבֹאֵר וְלִסְפֹּר:

סֵדֶר לְקוּטֵי עֲצוֹת הַיּוֹמִי:

זו על-ידי הרמזים שהרב האמת מרמז לתלמידיו בידיו, כי
 בשהרב לומד עם תלמידיו יש דברים שאי אפשר להסביר להם
 כי אם על ידי רמזים שהוא בחינת ידיים שמרמז להם ונוטה להם
 בידיו, על ידי אלו הרמזים נמשך פרנסה הנ"ל (שם י).

ח כל מנהיג אמתי שבכל דור יש לו בחינת רוח נבואה, וגם עכשו
 שבטל הנבואה ואין לו נבואה ממש, אף על פי כן בהכרח שיהיה
 לו רוח אחרת דקדושה מה שאין לשאר ההמונ שהיא בחינת רוח
 הקדוש רוח נבואה. ועל ידי בחינת רוח נבואה של הצדיק המנהיג
 האמת, על ידי זה עקר ברור המדמה, שעל ידי זה עקר שלמות
 האמונה הקדושה. כי עקר שלמות האמונה כפי ברור המדמה.
 על כן צריך כל אחד לחפש מאד אחרי מנהיג אמתי להתקרב
 אליו, כדי לזכות לאמונה שלמה, דהינו להאמין בחדוש העולם
 שהשם יתברך ברא את עולמו יש מאין המחלט. כי חדוש העולם
 אי אפשר להבין בשום שכל כי אם באמונה שזוכין על ידי צדיק
 האמת כנ"ל. ואל תדמה בנפשך שבנקל אתה יכול לזכות לזה
 להתקרב למנהיג אמתי, כי באמת צריכין לחפש ולבקש מאד
 אחריו. ולבקש מאד מהשם יתברך שיזכה למצא מנהיג אמתי,
 שיזכה לאמונה שלמה על ידו. כי יש מנהיגים של שקר
 וכשמתקרבים אליהם אזי אדרבא באים לאמונות כוזביות. על כן
 צריכים לחפש מאד אחר מנהיג אמתי כנ"ל, כדי שיזכה לאמונה
 שלמה על ידו שהוא עקר הכל. ועל ידי זה יזכה לחדוש העולם
 שלעתיד, עד שיזכה להנגון והשיר שיתער לעתיד כשיחדש השם
 יתברך את עולמו, שהוא הנגון שיתנגן על שבעים ושנים נימין

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'סח - צֶמַח מִזֶּה רִנָּתוֹ יִצְיָ"ל "צֶמַח צִנְיָ מִקֹּדֶשׁ שִׁדְרָה לְאַחַד מִסְפָּרֵי רַבָּנוּ יְהִי תִיקוֹן לְכָל" -
זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר יֵצֵא לְאוֹר עַיִן הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנָח" שְׁעֵי יוֹשֵׁבֵת תִּיקוֹן הַמִּידוֹת

שְׁמִשָּׁם גְּדִלִים כָּל הָרִיחוֹת טוֹבוֹת וְכָל הַיְרָאוֹת, שְׁזָה הַנְּגוֹן הוּא
עֵקֶר קְבוּל הַשָּׂכָר שֶׁל הַצְּדִיקִים לְעֵתִיד לָבֵא, אֲשֶׁרִי הַזּוֹכָה לָזֶה (שֵׁם)
ח.

ט על-ידי הַתְּקָרְבוֹת לְצְדִיק הָאֵמֶת נִפְסֵק זְהֻמַּת הַנְּחָשׁ, וְלִהְפֹךְ עַל
יְדֵי מִנְהִיג שֶׁל שָׂקָר מִתְּנַהֵג הַזְּהֻמָּא חַם וְשָׁלוֹם (שֵׁם).

סִדְרַת סְפָרֵי מַעֲשֵׂי־הַיּוֹמִי:

וְכֵן הָיָה הַבַּעַל-הַתְּפִלָּה הַנִּי"ל עוֹסֵק בְּעֵינָיו זֶה תָּמִיד וְהָיָה מְקָרֵב בְּכָל
פְּעַם אֲנָשִׁים וּמוֹצִיאֵם מִן הַיְשׁוּב כַּנִּי"ל, עַד שֶׁנַּעֲשֶׂה רִשָּׁם בְּעוֹלָם,
וְהַתְּחִיל הַדְּבָר לְהַתְּפָרֵס, כִּי פִתְאֹם נִמְלְטוּ אֵיזָה אֲנָשִׁים מִן
הַמְּדִינָה, וְלֹא נוֹדַע אֵיִם וְכֵן נִזְדַּמְּן, שֶׁפִּתְאֹם נֶאֱבַד אֶצֶל אֶחָד בָּנוּ
וְכִיּוֹצֵא בּוֹ, וְלֹא נוֹדַע אֵיפֹה הֵם, עַד שֶׁנוֹדַע הָיִיתָ שֶׁנִּמְצָא
הַבַּעַל-הַתְּפִלָּה הַנִּי"ל, שֶׁהוּא הוֹלֵךְ וּמְפַתֵּחַ בְּנֵי אָדָם לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם
יִתְבָּרֵךְ כַּנִּי"ל, אֲךָ לֹא הָיָה אֶפְשָׁר לְהַכִּירוֹ וּלְתַפְסּוֹ, כִּי הַבַּעַל-הַתְּפִלָּה
הַזֶּה הָיָה מִתְּנַהֵג בְּחֻכְמָה, וְהָיָה מְשַׁנֵּה וּמַחֲלִיף עֲצָמוֹ אֶצֶל כָּל
אֶחָד וְאֶחָד בְּשָׁנוֹי אַחֵר, שֶׁאֶצֶל זֶה הָיָה נִדְמָה בְּעֵינָי, וְאֶצֶל זֶה
בְּסוֹחֵר, וְאֶצֶל זֶה-בְּעֵינָיו אַחֵר וְכִיּוֹצֵא בְּזֶה גַם כְּשֶׁהָיָה נִכְנָס לְדַבֵּר
עִם בְּנֵי-אָדָם, כְּשֶׁהָיָה רוֹאֶה, שֶׁאֵינּוּ יְכוּלִים לְפַעֵל אֶצְלָם כּוֹנְנָתוֹ, הָיָה
מְרַמֶּה אוֹתָם בְּדַבָּרִים עַד שֶׁלֹּא הָיוּ מְבִינִים כָּלֵל כּוֹנְנָתוֹ הַטּוֹבָה,
וְכֹאֲלוֹ אֵין כּוֹנְנָתוֹ כָּלֵל לְעֵינָיו הַנִּי"ל, דְּהֵינּוּ לְקָרֵב לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְלֹא
הָיָה אֶפְשָׁר כָּלֵל לְהַבִּין, שֶׁכּוֹנְנָתוֹ לָזֶה, אֶף-עַל-פִּי שֶׁבְּאֵמֶת כָּל עֵקֶר
כּוֹנְנָתוֹ כְּשֶׁהָיָה מְדַבֵּר עִם בְּנֵי-אָדָם, הָיָה רַק לָזֶה לְקָרֵב לְהַשֵּׁם
יִתְבָּרֵךְ כַּנִּי"ל, כִּי כָּל כּוֹנְנָתוֹ הָיָה רַק זֹאת, רַק כְּשֶׁהָיָה מְבִין, שֶׁאֵינּוּ
פוֹעֵל אֶצְלוֹ, הָיָה מְסַבֵּבוֹ וּמְעַקְמוֹ וּמְרַמֶּהוּ, עַד שֶׁלֹּא הָיָה יְכוּלֵ כָּלֵל
לְהַבִּין כּוֹנְנָתוֹ הַטּוֹבָה וְהָיָה הַבַּעַל-הַתְּפִלָּה עוֹסֵק בְּעֵינָיו זֶה, עַד
שֶׁנַּעֲשֶׂה רִשָּׁם וּפְרָסוֹם בְּעוֹלָם, וְהָיוּ מְצַפִּים לְתַפְסּוֹ, אֲךָ לֹא הָיָה

אפשר כנ"ל.

והיה הבעל-תפלה הנ"ל עם אנשיו יושבים חוץ לישוב, כנ"ל, ועוסקים רק בענינים הנ"ל בתפלה ושירות, ותשכחות להשם יתברך ודוויים ותעניתים וסגופים ותשובות כנ"ל גם היה ענין הבעל תפלה הנ"ל, שהיה יכול להספיק לכל אחד ואחד מה שצריך ואם היה מבין באחד מאנשיו, שלפי מחו הוא צריך לעבודת ה', שיהא הולך מלבש במלבושי זהב, (שקורין גילדין גישטיק) היה מספיק לו, וכן להפך, שלפעמים נתקרב אליו איזה עשיר, והיה מוציאו מן הישוב כנ"ל, והיה מבין שזה העשיר צריך לילך בבגדים קרועים ונבזים היה מנהיגו כך הכל כפי שהיה יודע צרך הספקת כל אחד ואחד היה מספיק לו ואצל אלו האנשים, שקרבם להשם יתברך, היה תענית או סגוף גדול, יקר יותר מכל התענוגים שבְעוֹלָם, כי היה להם תענוג מן הסגוף גדול או מתענית יותר מכל התענוגים שבְעוֹלָם.

סדר שלחן ערוך היומני:

(ד) צריך שיהא תבשיל זה דבר שהוא ראוי ללפת בו את הפת לאפוקי דייסא: (ה) תבשיל זה שאמרו אפילו עלי אפילו שלוק אפילו כבוש או מעושן אפילו מין דגים קטנים שהדיחן במים חמים והדחתן הוא בישולן לאכילה ה"ז סומך עליהם וכן סומך על תפוחים מבושלים (והוא הדין שאר פירות מבושלים) ועל דגים קטנים שבישלן: (ו) סומך מערב יום טוב אפילו על עדשים שבשולי קדרה וכן על שמנונית שנדבק בסכין וגרדו והוא שיהא בו כזית: (ז) מצוה על כל אדם לערב ומצוה על כל גדול העיר לערב על כל בני עירו כדי שיסמוך עליו מי ששכח או נאנס או שהניח עירוב ואבד (והוא הדין עם הארץ שאינו יודע לערב) (א"ז) אבל מי שאפשר לערב

ולא עירב אלא שרוצה לסמוך על עירובו של גדול העיר נקרא פושע ואינו יוצא בו: (ח) כשמערב על אחרים אינו צריך לפרט אלא מניח בכלל על כל בני העיר וכל מי שהוא בתחום העיר יוצא בו: הגה אבל מי שהוא חוץ לתחום אינו יוצא בו אפילו הניח עירוב תחומין ויכול לבוא לכאן אלא אם כן התנה עליו המניח בהדיא (המגיד פ"ו): (ט) דעת מניח בעינן שיכוין להוציא לאחר אבל דעת מי שהניחו בשבילו לא בעינן בשעת הנחה רק שיודיעוהו ביום טוב קודם שיתחיל לבשל לצורך השבת: הגה ואם דרך הגדול להניח עליהם סומכין עליו מסתמא (ר"ן פ"ב): (י) המערב לאחרים צריך לזכות להם ע"י אחר וכל מי שמזכים על ידו בעירובי שבת מזכין על ידו בעירובי תבשילין וכל מי שאין מזכין על ידו באותו עירוב אין מזכין על ידו בזה (ועיין לעיל סימן שס"ו): (יא) צריך הזוכה להגביה העירוב מן הקרקע טפח: (יב) חוזר ונוטלו מיד הזוכה ומברך על מצות עירוב ואומר בדין יהא שרי לן לאפויי ולבשולי ולאטמוני ולאדלוקי שרגא ולמעבד כל צרכנא מיום טוב לשבת לנא ולפלוני ופלוני או לכל בני העיר הזאת: הגה ומי שאינו יודע בלשון הקודש יכול לאמרו בלשון לע"ז שמבין (מהרי"ל): (יג) אף על פי שהניח עירוב אינו יכול לבשל מיום טוב ראשון לשבת: (יד) אם הניח העירוב על דעת לסמוך עליו כל זמן שיהיה קיים אפילו ליום טוב אחר לכתחילה לא יסמוך עליו ליום טוב אחר אבל בדיעבד יכול לסמוך עליו: (טו) נאכל העירוב או שאבד קודם שבישל לשבת אינו יכול לבשל אלא א"כ נשתייר ממנו כזית: (טז) לאחר שהכין צרכי שבת יכול לאכלו: (יז) התחיל בעיסתו ונאכל העירוב גומר אותה עיסה והוא הדין אם התחיל לבשל שגומר אותו התבשיל שהתחיל: (יח) אפה ולא בישל או בישל ולא אפה ונאכל העירוב או אבד מה

שנעשה בהיתר אפילו נתכוין בו לצורך יו"ט יכול הוא להניחו לשבת ולבשל מכאן ואילך ליום טוב: (יט) מי שלא עירב מותר להדליק נר של שבת ויש אוסרין: (כ) מי שלא עירב כשם שאסור לבשל לעצמו כך אסור לבשל לאחרים ואפילו בביתם וגם לאחרים אסורים לבשל לו ואין תקנה אלא שיתן קמחו ותבשילו לאחרים שעירבו במתנה והם אופים ומבשלים ונותנין לו ואפילו בביתו יכולים לבשל ואם אין שם אחרים שעירבו י"א שמותר לאפות בצמצום פת אחד ולבשל קדירה אחת ולהדליק נר אחד: הגה ואם הניח עירוב ולא הזכיר המלאכות בהדיא אלא אמר בדין יהא שרי לן למעבד כל צרכנא הוי כמי שלא עירב כלל (א"י) ומי שמתענה ביום טוב אסור לבשל לאחרים אפילו לצורך בו ביום דהוי כמי שלא הניח עירוב שאינו מבשל לאחרים (מהרי"ו):

סדר ללוי תפלות הימים:

קצו: ורחם עלינו ברחמיך הרבים וקרב פזורינו מבין הגוים ונפוצותינו פנים מירכתי ארץ, וקבצנו יחד מארבע כנפות הארץ, ויתגדל ויתרבה ויתוסף קבוץ עמך ישראל בתוספות מרבה בכל עת ועת, ויתוספו שכנים רבים על קבוץ הקדוש של עמך ישראל בכל עת ונזכה תמיד להתפלל תפלותינו לפניך בכונה גדולה, בקבוץ גדול ורב, כמו שכתוב: "ברב עם הדרת מלך" ויתרבה ויתגדל בית התפלה ברבוי גדול ועצום ורב, והצדיקים האמתיים יבנו בתים רבים ועצומים בלי שעור וערף ומספר עד אין קץ ותכלית מצרופי תפלות עמך בית ישראל אשר יתרבו ויתגדלו בקבוץ גדול מאד ותקבץ כל האבנים והנפשות יחד ותצרף מהם צרופים קדושים לאין קץ מה שאין הפה יכול לדבר והלב לחשוב, ויהיו נבנים מהם בנינים נאים גדולים ורבים עד אין קץ, ותתפאר

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'ערב - צמח מנוהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

וְתִשָּׁעַשַׁע בָּהֶם בְּשַׁעֲשׁוּעִים גְּדוּלִים חֲדָשִׁים אֲשֶׁר לֹא עָלוּ לְפָנֶיךָ מִימֹת עוֹלָם, עַד אֲשֶׁר מֵרְבוּי הַבָּתִּים וְהַבְּנֵינִים דְּקִדְשָׁה שִׁיתַּרְבוּ לְאִין קֵץ תִּכְנִים וְתִקְבֵּץ וְתֶאֱסַף לְתוֹךְ הַבָּתִּים דְּקִדְשָׁה אֶת כָּל הַנְּפֹשׁוֹת הָעֹשׂוֹקוֹת וְהַנְּשָׁמוֹת דְּאֲזַלִּין עֲרֻטְלָאִין הַמְּפֹזְרִים בֵּין הַגּוֹיִם, אֶת כָּל הָאֲבָנִים הַקְּדוּשׁוֹת הַנְּשֻׁפְכִים בְּרֹאשׁ כָּל חוּצוֹת כְּמוֹ שְׁכַת־טוֹב: "תִּשָּׁתַּכְּנָה אַבְנֵי קֹדֶשׁ בְּרֹאשׁ כָּל חוּצוֹת" וּמַעֲתָה תִּרְחַם עֲלֵיהֶם עַל כָּל הַנְּפֹשׁוֹת הָאֵלֶּה הָעֹשׂוֹקִים בְּעוֹזוֹתֵיהֶם וּבְעוֹזוֹנוֹת אֲבוֹתֵיהֶם אֲתָם וְתַמְלֵא רַחֲמִים עֲלֵיהֶם, כִּי אַתָּה לְבַד יוֹדַע עֲצֵם הַרְחַמְנוֹת שְׁעֲלֵיהֶם עַד אִין שְׁעוֹר וְעָרָךְ, רַחֵם עֲלֵיהֶם וְעֲלִינוּ לְמַעְנֶךָ, וְתַחֲזֹר וְתִקְבְּצֵם בְּקִדְשָׁה שְׁנִית, וְתִכְנִיסֵם וְתֶאֱסַפֵם אֶתְךָ הַבֵּיתָה, וְתֶאֱסַפֵם מֵחוּץ לְפָנִים לְתוֹךְ בֵּיתִי הַקְּדוּשָׁה וְהַתְּפִלָּה שִׁיתַּרְבוּ וְיִתְגַּדְּלוּ וְיִתּוֹסְפוּ עַד אִין קֵץ וְתִכְלִית, עַל יְדֵי קְבוּץ עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל יַחַד בְּתוֹסְפוֹת שְׁכָנִים הַרְבֵּה בְּכָל עֵת:

קִצּוֹ: וְעַל יְדֵי זֶה תַמְלֵא רַחֲמִים עֲלִינוּ, וְתִמְחַל וְתִסְלַח וְתִכַּפֵּר לְכָל חַטָּאתֵנוּ וְעוֹזוֹתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ שְׁחָטָאנוּ וְשַׁעֲוִינוּ וְשִׁפְשָׁעֵנוּ לְפָנֶיךָ מִנְּעוּרֵנוּ עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וְיַעֲלוּ וְיִרְאוּ וְיִרְצוּ לְפָנֶיךָ תְּפִלוֹתֵנוּ וְתַחֲנוּתֵנוּ כְּעוֹלוֹת וּכְזָבָחִים לְכַפֵּר עַל כָּל עוֹזוֹתֵנוּ וְתַחֲפֹךְ כָּל עוֹזוֹתֵנוּ לְזָכוֹת, וְיִקְיֵם מִקְרָא שְׁכַת־טוֹב: "וְהִבִּיאֹתִים אֶל הַר קֹדֶשׁי וְשִׂמְחֹתִים בְּבֵית תְּפִלָּתִי, עוֹלוֹתֵיהֶם וְזָבָחֵיהֶם לְרָצוֹן עַל מִזְבְּחִי, כִּי בֵיתִי בֵית תְּפִלָּה יִקְרָא לְכָל הָעַמִּים":

קִצּוֹ: וְתִמְשִׁיךְ רַפּוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם לָנוּ וּלְכָל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, וְתִמְחַה פְּשָׁעֵינוּ כָּעֵב וּכְעָנָן כְּמוֹ שְׁכַת־טוֹב: "מָחִיתִי כָּעֵב פְּשָׁעֶיךָ וּכְעָנָן חַטָּאתֶיךָ שׁוֹבָה אֵלַי כִּי גֵאלֹתֶיךָ" וְתַעֲבִיר וְתִסְלַק כָּל הָעֲנָנִים הַמְּחַשִּׁיכִים אֶת אֹר הַשָּׁמַשׁ הַקְּדוּשָׁה וְתוֹצִיאֵנוּ מֵאֲפֵלָה לְאוֹרָה מִחֹשֶׁךְ לְאוֹר גָּדוֹל וּכְאוֹר בְּקָר יִזְרַח שָׁמֶשׁ צְדָקָה וּמִרְפֵּא עֲלִינוּ, כְּמוֹ

שְׁכַת־תּוֹב: "וְזָרְחָה לָכֶם יְרֵאֵי שָׁמַי שְׁמֵשׁ צְדָקָה וּמְרַפָּא בְּכַנְפֵיהָ"
 וַיְקַיֵּם מְהֵרָה מִקְרָא שְׁכַת־תּוֹב: "וַיְבַל יֹאמֶר שָׁכֵן חֲלִיתִי הָעָם הַיּוֹשֵׁב
 בָּהּ נִשְׂא עֵזוֹ":

קצט: וּתְזַכְּנוּ בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים לְהִתְקַרֵּב לְצַדִּיקִים אֲמֵתִיִּם שְׂיֵשׁ
 לָהֶם בְּחִינַת רוּחַ נְבוּאָה רוּחַ הַקֹּדֶשׁ בְּאַמֶּת בְּאִפְּן שְׁנִזְכָּה עַל יָדָם
 לְבָרַר וּלְתַקֵּן הַכַּח הַמְּדַמָּה וְלֹא יִבְלָבֵל אוֹתָנוּ הַמְּדַמָּה חַס וְשָׁלוֹם
 בְּדַמְיוֹנוֹת כּוֹזְבִים וּבְבִלְבוּלִים רָעִים חַס וְשָׁלוֹם רַק נִזְכָּה שְׂיֵהִיָּה
 הַכַּח הַמְּדַמָּה בְּרוּר וְזָךְ וְצַח אֲצִילָנוּ בְּתַכְלִית הַתְּקוּן בְּאִפְּן שְׁנִזְכָּה
 עַל יְדֵי זֶה לְאַמוּנָה שְׁלֵמָה וַיִּשְׁרָה וּבְרוּרָה זָכָה וְצַחָה וְנִכּוֹנָה בְּאַמֶּת
 בְּרִצּוֹנָךְ הַטּוֹב בְּלִי שׁוּם בְּלְבוּלִים כָּלֵל וְנִזְכָּה לְהֶאֱמִין בְּךָ ה' אֱלֹקֵינוּ
 וְאֵלֵךְ אֲבוֹתֵינוּ כִּי אֵתָהּ בְּרָאָתָּ עוֹלָמְךָ בְּרִצּוֹנָךְ הַטּוֹב יֵשׁ מֵאִין
 הַמְּחַלֵּט בַּעֲשָׂרָה מֵאַמְרוֹת, וְתִצְיֵלָנוּ בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים מִמְּנַהֲיָגִים
 שֶׁל שֶׁקֶר שֶׁהֵם נִקְרָאִים נְבִיאֵי הַשֶּׁקֶר, וְלֹא יִבְלָבְלוּ אֶת דַּעְתָּנוּ כָּלֵל
 בְּדַמְיוֹנוֹת כּוֹזְבִים חֲלִילָה וְתִזְכֶּךָ וְתִטְהַר אוֹתָנוּ מִטְּמֵאת וְזִהְמַת
 הַנְּחָשׁ, וְתִשְׁמְרָנוּ וְתִצְיֵלָנוּ שְׁלֵא יַעֲלֶה עַל דַּעְתָּנוּ שׁוּם נְחֹשׁ וְקָסָם
 כָּלֵל, וְנִתְרַחַק מִדְּרָכֵי הַמְּנַחֲשִׁים וְהַקּוֹסְמִים בְּכָל מִינֵי הַרְחָקוֹת וְלֹא
 יִהְיֶה לָנוּ שׁוּם אֲמוּנוֹת כּוֹזְבִיּוֹת כָּלֵל, רַק נִזְכָּה תָּמִיד לְהִיּוֹת תָּמִים
 עִם ה' אֱלֹקֵינוּ, וּלְהִתְנַהֵג רַק בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁיּוּת בְּאַמֶּת
 וּבְאַמוּנָה שְׁלֵמָה הָאֱמֵתִיּוֹת בְּרִצּוֹנָךְ הַטּוֹב וְתַעֲבִיר וְתַעֲקֹר וְתַשְׁבֵּר
 וְתַכְּלֶה כָּל דַּעוֹת הַמִּינִים וְהַכּוֹפְרִים וְהָאֶפְקוֹרְסִים מִן הָעוֹלָם
 וְתִרְחַם עַל עוֹלָמְךָ שֶׁתִּתְפַּשֵּׁט הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה בְּעוֹלָם, וַיֵּאֱמִינוּ
 כָּל בְּאֵי עוֹלָם בְּחֵדוּשׁ הָעוֹלָם, וְלֹא יִלְכוּ אַחַר חֲקִירַת הַתְּהוּ כָּלֵל,
 רַק יֵאֱמִינוּ כָּלָם בְּהָאֱמֶת, שֶׁהָעוֹלָם הוּא מְחֻדָּשׁ בְּרִצּוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ
 אֲשֶׁר בְּרָאוּ בְּשֵׁשֶׁת יָמֵי בְּרֵאשִׁית יֵשׁ מֵאִין הַמְּחַלֵּט, אֲשֶׁר עַל יְסוּד
 אֲמוּנָה זֶה קָיָם וְעוֹמֵד כָּל הָעוֹלָם וּמְלוֹאוֹ כְּמוֹ שְׁכַת־תּוֹב: "וְכָל מַעֲשָׂהוּ

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'עדר - וְנֹאמַר מִזֶּה רִנְיָתָהּ זִיכָר לְ"צֶדֶק צִנְיָ מִקֹּדֶשׁ שִׁירָה לְצַחַד מִסְפָּרֵי רַבְּנוּ יִהְיֶה תִּיקוּן לְכַל" -
"חֵק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר עַיִן הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנֶכָח" שְׁעָרֵי יְשִׁיבַת תִּיקוּן הַמִּידוֹת

בְּאֱמוּנָה" וְנִזְכָּה כְּלָנוּ לְעַבְדֶּךָ בְּאֵמֶת וּבְאֱמוּנָה שְׁלֵמָה כָּל יְמֵי
עוֹלָם, עַד אֲשֶׁר נִזְכָּה לְרְאוֹת בְּטוֹב אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה לָּנוּ בְּעֵת שְׁתַּחֲדֵשׁ
אֶת עוֹלָמְךָ לְעֵתִיד בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב וְתַעֲשֶׂה עִמָּנוּ חֲסָדִים רַבִּים,
וַיְקַיֵּם בָּנוּ מִקָּרָא שְׁכָתוֹב: "לְהַגִּיד בַּבֶּקֶר חֲסִדְךָ וְאֱמוּנָתְךָ בַּלֵּילוֹת",
וְנֹאמַר: "חֲדָשִׁים לְבִקְרִים רַבָּה אֱמוּנָתְךָ":

ר: וְתִבְיָאֵנוּ מִהֲרָה חוֹשָׁה לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, אֶרֶץ הַטּוֹבָה וְהַקְּדוּשָׁה
וְתִמְשִׁיךְ הַשְּׁגָחָתְךָ הַשְּׁלֵמָה עַל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְעַל כָּל הָעוֹלָם כָּלוּ,
וְתַחֲדֵשׁ אֶת עוֹלָמְךָ בְּקִדְשֵׁי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל שְׁמַתְנַהֲגַת עַל יְדֵי
הַשְּׁגָחָה לְבַד, כְּמוֹ שְׁכָתוֹב: "אֶרֶץ אֲשֶׁר ה' אֱלֹקֶיךָ דּוֹרֵשׁ אוֹתָהּ
תָּמִיד עֵינֵי ה' אֱלֹקֶיךָ בָּהּ מִרְשִׁית הַשָּׁנָה וְעַד אַחֲרִית שָׁנָה"
וְתִמְשִׁיךְ הַשְּׁגָחָתְךָ הַשְּׁלֵמָה עַל כָּל הָעוֹלָם כָּלוּ, וְיִתַּחֲדֵשׁ הָעוֹלָם
וּמְלוֹאוֹ, וְיִתְנַהֵג כָּל הָעוֹלָם כָּלוּ עַל יְדֵי הַשְּׁגָחָה לְבַד בְּלִי שׁוּם
הַנְּהַגָה עַל פִּי דָרֶךְ הַטָּבֵעַ כָּלָל וְתַעֲשֶׂה נִזְרָאוֹת וְנִפְלְאוֹת מִחֲדָשׁ
בְּעוֹלָמְךָ "אֲשֶׁר לֹא נִבְרָאוּ בְּכָל הָאֶרֶץ וּבְכָל הַגּוֹיִם" וְיִתְעוֹרֵר שִׁיר
חֲדָשׁ בְּעוֹלָם, שִׁיר שֶׁל נִפְלְאוֹת, כְּמוֹ שְׁכָתוֹב: "מְזִמּוֹר שִׁירוֹ לַה'
שִׁיר חֲדָשׁ כִּי נִפְלְאוֹת עָשָׂה, הוֹשִׁיעָה לוֹ יְמִינוּ וְזִרוּעַ קְדָשׁוֹ" וְנִזְדַּה
לְךָ שִׁיר חֲדָשׁ עַל גְּאֻלְתָּנוּ וְעַל פְּדוּת נַפְשָׁנוּ וְנִזְכָּה לְשִׁיר וּלְזִמְרָה
וּלְרִנָּן וּלְנִגּוֹן לְפָנֶיךָ נְגוּנִים וְשִׁירוֹת וְתִשְׁבְּחוֹת חֲדָשׁוֹת, שִׁירִים שֶׁל
נִפְלְאוֹת שְׁלֵא כְּדָרֶךְ הַטָּבֵעַ, עַד שֶׁנִּזְכָּה לְהִתְעַנֵּג עַל ה', וְלִשְׁמַע
קוֹל הַשִּׁיר וְהַנְּגוֹן שִׁיתְעַר לְעֵתִיד, שֶׁהוּא שִׁיר פְּשׁוּט כָּפוּל מְשֻׁלָּשׁ
מְרַבֵּעַ הַכָּלוּל בְּשִׁמְךָ הַמְּיֻחָד שִׁיתְנַגֵּן עַל שִׁבְעִים וְשָׁנַיִם נִימִין
כְּמִנִּין חֶסֶד"ד, וַיְקַיֵּם מִקָּרָא שְׁכָתוֹב: "עוֹלָם חֶסֶד יִבְנֶה":